

Megjelenik minden csütörtökön. — Előfizetési ár: egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyedévre 1 frt. — Hirdetések ára: 4 hasábos petitsor 8 kr. Az előfizetési pénzeket a Szent-István-Társulat igazgatóságához, a kéziratokat a lap szerkesztőségéhez (IV. Lövész-utca 13. sz.) kérjük küldeni.

Budapest, 1886.

20. szám.

Május 20.

Az ir katólikusok.

A szabadelvű kormány Angliában jelenleg eltekint a külpolitikai kérdésektől s tevékenységének egész erejével irányozza az angol társadalom figyelmét a szigetország belintézkedéseire. Nevezetes mozzanat ez az angol társadalomban! A jelenlegi kormány elnöke szeret foglalkozni társadalmi problémákkal, oly tényezőkkel, a melyek az állami feladatok sikeres keresztülvitelét szabályozzák. A legégetőbb kérdések egyike Anglia életében Irhon pacificatiója. Annyi időn át oly számos kísérlet után sem sikerült a két sziget között az állami egyesülés békés alkotmányát megteremteni. — Anglia kiváló államférfiai e modern államtudományok nagy apparatusával fogtak hozzá, hogy Irország állami helyzete szabályoztassék. Csak egyet felejtettek el. Nem vették működésük körébe az ir társadalmat, soha nem számláltak ezen társadalom bajaival, nem irányult figyelmük azon aspiratiók felé, melyeket e szigetország lakosai századokon keresztül oly becsületes türelemmel vártak. Volt idő, mikor kérték s nem egyszer esett, mikor követeléseikkel megdöbentették Angliát.

Az ir társadalom tisztán katólikus, Európa azon államalkotó elemét képezi, mely a jog conservatív fejlődését tiszteli s nem erőszakkal tör céljai felé.

Az irek kezébe a fegyvert az elnyomatás, a nép nyomora, a szenvedély adá. — Ezen katólikus polgárság, mely főösszegében 6 millió tagot számlál, sérelmesnek tartja a püspök-egyház elenyészőleg csekély s különben is államilag fényesen dotált községének adókötelese lenni, — nem tűrheti azt, hogy az anglikán egyház hívei az államban a legfőbb hivatalokat elfoglalják, a katólikus a municipalis testületekből is kizárassék. — Megfoghatlan a komoly angol jogtudó-

sok azon közönye, melylyel államuk egyik felének rendezetlen ügyeit elhallgatják! A katólikusok kényes helyzete előtűnik a bérleti viszonyokból is. Alig van a világon terhesebb telek- és bérlő-rendszer alkalmazásban, mint az, melyet az angolok Irhonban honosítottak meg. A katólikus a bérlő, ő a munkás, művelője azon földnek, mely nem neki termi gyümölcsét: — az adó és bérleti kötelesség 3 évi bérlet után tönkre teszi, — s akkor megy, felkeresi a ir városokat, csatangol utcáról-utczára, hajhásza a botrányt — fegyvert fog urai ellen. — Ha az irek elégedetlenek, ha türelmes várakozásukból kilépve, fenyegetőleg néznek Angliára, ezt az angolok maguknak tulajdonítsák, szükkeblüségük az oka e viszályoknak. A vagy a modern állami feladatokkal megegyeztetendő-e azon eljárás, hogy míg az angol főtanodák a kormány busás segélyében részesülnek, addig a katólikus tanügyet teljesen elhanyagolja az állam, bizza az egyházra, melyet a eszelekvés szabadságától foszt meg gyakorta. Egy nagy társadalom, a milyen az ir katólikusok polgársága, joggal megkövetelheti, hogy Dublinban ne protestáns hatóság kormányozza a katólikusok millióit, s a nevelés- és oktatásügy élén, mely katólikus érdekű, ne presbyterian pap álljon.

Az ir katólikus társadalomnak hatalmas védői vannak. — Crocke és Walsh katólikus érsekek a politikai czélnak vezérférfiaival: a hires Parnellel, Davittal, Healyvel teljesen egyetértenek. — meggondolt működés, a szokatlan kitartás annyi meghiusult kísérlet után annyira megéreleli az irek ügyét, hogy az angol kormány elnöke, Gladstone a békés egyezkedés útjára vivé a dolgot, azon irányban, melyen legbiztosabb a siker.

Irország bajai nem annyira politikai, mint inkább socialis jelentőségűek, ez utóbbiak természete, a ka-

zánba gyült hő, szétrobbantja az a kazánt s romba dönt mindent, mi elébe kerül, ha megtelik a mérték. Anglia ne késztesse az eruptiót, — a kazánt hiába páncélozza, oltsa el a tüzet, mely a hőnek életet ad!

Hummer Nándor.

Május hóban.

Ha ajkamon a csattogány dalának
Büvös zenéje keltne éneket:
Édes neved csattogna benne mindig,
Dalt zengenék én Szűz Anyám neked!

Ha csattogány: erdő szíve lehetnék,
A néma éjben dalra kezdenék!
Dalomra dícső dalra kelne minden:
Állat, növény s a csillagos menny — ég!

Együtt dalolnánk oly magasztos — édest
E szent szövetség szép óráiban:
Hogy e gyönyörre megreszketne néha
Az ég s a föld minden lakóival!

E nagy gyönyör tán újra lángra keltne
A szeretet kihalt sugárait.
S tán felderülne Szent István hónapban,
A veszni indult ősi, drága hit.....

Avagy együtt zokognánk a nagy fájdalomtól,
Hogy a magyar nép elfeledte őt!
Hogy elfeledte ősi Patronáját
A kit dicsérve áldott az előtt.

E zokogás tán felszakasztaná a
Megdermedett szívet, hideg kebelt,
S te, szűz anyám, te vissza nyernéd néped,
Mely hajdan oly dícsően ünnepelt.....

Bedák Mátyás.

A kommün áldozata.

— Elbeszélés. —

(Folytatás.)

Mig az atya otthon volt, csak hideg, félelem könyek szivárogtak a gyermek szemébe, s valami dermesztő érzet tartá fogva összes tagjait, mikor kirohant az ajtón, egy lopva az ajtóra vetett pillantás nyitva felejté szácakáját s mikor anyja eredménytelenül visszatért s ágyára, mely felett a két szent kép függött, roskadt, egy esukló sikoltással ült fel a leányka ágyán s anyja fejére borulva, mit addig félelme megdermesztett, felolvadtak fájdalmai s az éles fájdalom után oly jó esett záporoként hulló könyei.

— Anyám, kedves jó anyám, szegény anyám, — tört elő olykor a gyermek-kehelből, mikor zokogása szóhoz engedé jutni, — mi szeretünk téged, — Pistike is szeret téged.

Oh pörölyös, ha józan elmével látnád e jelenetet, megszakadna szived! Nézd, e gyermek nem vádol téged szóval, nem mondja: rossz apa vagy, hogy nődet megkeserítéd, — csak azt mondja »anyánk, mi szeretünk téged«, a tisztelet elhallgattatja a másik érzelmét, melynek

keserősége ott bántja szíve legmélyén. Nem mondja, hogy: »apánk elhagyott, elhanyagolt, magunk erejére lökött, hogy a lelketlen ember elállatiasodott, — mert erre még nincsenek is eszméi, szavai, csak anyja, az elhagyott anya fejére borul s így vádolja az atyját, ki azt elhagyá.

Darwin és hivei, — gyertek nézzétek, — ez a gyermek, kiből még az emberi természet tiszta sugara tündöklök, földi salak alig ragadt rá, — mily érzelmekre kel! Mit szóltok a gyermek érzelmeihez, — nem Isten lelke-e az, mely benne oly nemesen érez?!

A szegény anya aléltan emelé fel fejét s megcsókolta gyermekét.

— Aludjál Mariskám, Isten és a bold. Szűz felettünk őrködnék! Szegény atyád jó utra fog térni és én holnap tanácsot fogok kérni attól a gyóntató atyától, a kinek egyszer már te is gyóntál. Gyere, tedd össze kis kezedet és mondjunk el egy Miatyánkot, meg egy Üdvözlöt szegény jó atyáért.

Szállj magadba kedves olvasó és elmélkedjél a pillanaton. Képzeld egy megtört anyát, ki feldult hitvesi ágya előtt két szent képre függesztett szemmel halkan imát rebeg, s egy ártatlan gyermeket, ki ágyában felülve, anyja szavai után atyja megtéréseért imádkozik s az ünnepélyes hangulat keltsen minket is hasonló érzelmekre.

Mint a zugó vihar, ha kitombolta magát s dühöben fákat csavart ki, háztetőket bontott, villámot szórt, rémületet terjesztett, fáradt szellő képében szemléli buszrombolásait: úgy a fájalmak is, melyek dühökben a szegény anya szívet csaknem kettérepeszték, miután a kifejlés már-már közel volt, lecsillapodtak s azt a ropant sejtelmet leszámítva, mely még végső csapással fenyegetett, csendes, vagy inkább kimerült volt a szegény anya szíve. Alom nehezedett pilláira, de mikor már majdnem lehunyta szemét, megjelent előtte férje, hol véres, hol összevasalt kezekkel, hol meg hideg, félelmes börtönben s ilyenkor rettegve tekintett körül s kiverte az álmod szeméből. Sokszor felébredt, — mért nem szaladtál valamire férjed után, hátha a Gondviselés nyomára vezetett volna, hátha visszatéríthetted volna attól a szönyű uttól, a melyre talán lépett, — de aztán mégis megnyugtató lelkiismeretét azzal, hogy czéltalan lett volna kísérlete, mert a három mellék-utca közül, mely lakásukhoz közel nyílt, ki tudja melyikbe tünt el férje s elvégre is ő gyermekeit nem hagyhatja el.

Ilyen és ezekhez hasonló gondolatok fáraszták a szegény anyát, miközben köhögése meg-megujult, mi különben is roncstól, fáradt, a szenvedés, megrázkódottság és az egész napi mosásban kiállott testét utóvégre is bénult álomba sülyeszté s térdelve, fejét ágyára hajtva, el is aludt, — hogy többé fel se ébredjen.

Leánykája anyja unszoló szavára, amaz imádság után lehajta ugyan újra fejét, de nem aludt: csendesen viselte magát, hogy anyja azt higgye, alszik, — az ő szívet is ébren tartá az a rettentő sejtelen, mi lesz atyjából? Mikor észrevette a kis gyermek, hogy anyja elesendesült, újra felült ágyán s a végsőt pislogó lámpa világánál egy angyal-arcot vélt látni az ember, ki ösztetett kezekkel, kinyújtott karokkal, égre emelt szemekkel e szavakat suttogá:

— Édes jó Istenkém! könyörülj az én atyámon és anyámon.

Igen, kedves gyermek, Isten könyörül rajtok, meghallgatja szivedből fakadt fohászkodat: atyádat megtéríti, anyádat szenvedéseitől feloldozza, — számatokra védan-gyalt küld.

VII.

Karácsony reggelén a pörölyös bus hajlékába is elküldé a nap arany sugarait, hogy örömet hintsen azon helyen, hol egy család búja honolt. A szoba egészen kihűlt éjjel s Mariska dermednek érzé tagjait, mikor fel akart kelni ágyából. A kis Pistika is felserkenve, sirni, nyugtalanzkodni kezdett a hideg és éhség miatt. Mariska csendesen, hogy anyját fel ne költse, szedte magára ruhácskáit s a tegnapi maradék-fából tüzet élesztett vaskályhájokban. Örömmel telt el a kis gyermek szíve, mikor arra gondolt, hogy anyja mennyire meg lesz lepetve, ha látja, hogy leánya már tud magától is valamit. Egy gondolat azonban még mindig rémítette, ott érezte még függeni feje felett a rettentő követ, mely agyonsujtással fenyegetett, félelmesen szorult el szíve, ha atyjára gondolt. Gyermek volt még, de tudta, hogy annak a tegnapi eltávozásnak, melylyel atyja ott hagyta őket, nem jó vége lehetett; mert nem jött vissza atyjok. Istenem! — ugyan minek is akarta nekünk hozni azt a karácsonyfát. — akkor még most is itt volna, — sóhajtott fel néha a kis leány. Talán a szomszédok tudnak róla valamit, töprengtetett tovább. — hisz éjféli misére hívták és velök szaladt el. Megyek megkérdezni Klára nénit, hisz éppen ő hívta el, — tervezgetett a kis gyerek s csakugyan el is indult; azonban ép abban a pillanatban, mikor ki akart lépni az ajtón, egy rendőr állott meg előtte.

— Itt lakik Kaszás Gáspár — kis leány? kérdé szigorú hangon a rendőr.

Mariska halálsápadt lett és sikoltva futott be a szobába, anélkül, hogy egy szót válaszolt volna a kérdezőnek. Odafutott anyjához, átkarolta s elrejté arcát ruhái közé.

A rendőr belépett a szobába s kimért, érthető hangon újra ismétlé a kérdést, a térdeplő női alak felé fordulva.

— Itt lakik Kaszás Gáspár, asszonyom?

Mariska félve emelte fel szemét, miközben folyton átkarolatartá anyja tetemét, — mintha kész volna annak védelmére kelni, ha az a szigorú törvény embere bántaná. Mintha gyenge galambfiu akarná védeni anyját a sas körmeitől, mintha szelid bárány fordítaná esdve, tiltólag szeméit a keselyű felé, úgy nézett ki a hű leányka e pillanatban.

A rendőr hidegtől kipirult arca elhalványult a rossz sejttelemtől, mely agyán keresztül cikázott. Odalépett a mozdulatlan alakhoz s kinyújtá kezét, hogy azt felrázza, ha alszik, vagy meggyőződjen arról, mit sejtelmé sugott.

— Ne bántsa, — sikoltá Mariska kétségbeesetten, miközben védőleg nyújtá ki jobb kezét, baljával még mindig ölelve a holt anyát.

A rendőr megérinté a nő fejét s azt hidegnek érezé, meg arcát s azt mozdulatlanak és dermedtnek.

Az erős férfi szeméből egy nehéz könnyesepp szivárgott alá.

— Kis lányom, — édes anyád nagyon beteg, mi elviszszük őt s meg fogjuk gyógyítani.

— Nem, nem, nem, — tiltakozott kétségbeesve a kis gyermek.

Mit tegyen a férfi, erőszakkal szakítsa el a leánykát anyja temetétől, — erre nem vitte rá szíve; felfedezze előtte, hogy anyja halott, nem érez többé, — két rossz közül ez volt a kevésbbé rossz.

— Kis lányom, édes anyád már az angyalok közé ment, onnan néz le reád, — a kit átölelsz, az nem anyád többé. Édes anyád meghalt és nekünk el kell temetni azt.

— Meghalt! — sikoltott fel a kis leány, s e szavakkal az ölelő kar feloldódott s az eszméletlen gyermeket a rendőr kemény, de emberbaráti karja fogta fel.

Megrendítő jelenet volt s nem csoda, ha az edzett férfi reszketve fekteté a kis leányt az ágyra, siró nyugós testvérkéje mellé. Kis gyermek, boldog vagy pólýáidban; te nem fogod érezni a lejátszott szörnyű jelenetek tüskéjét szivedben!

De nem volt veszteni való pillanata a rendőrnek! kiment a szobából s elküldé a házmestert segélyért a laktanyához!

— Hozzanak beteg-kosarat s meleg kendőt! — parancsolá a jókor érkezett ember.

(Folytatása köv.)

Álnok világ . . .

(Gúny vers.)

Ugy is lehet nevet szerezni,
Ha valaki mást megrabol;
Korszellem ez, haladás, vagy mi?
Hallottam egyszer valahol:
Elsenni könyvekből a másét
S eladni azt sajátjakép.
Csak meg ne tudják, ne is sejtsek,
Az érdemkoszoru — tiéd!

Oly ostoba világot élünk,
Hogyha a szerzót nevezed
Esetleg itt-ott — már vezérünk
Csak a te furfangós eszed,
Mely az eredetit megölni
Még ügyesen nem is tanult;
Durván kimondod: megjelenni
Te általad lett jogosult!?

S mind lefejezett eszme az ott,
Te mint bakó fénymázosan
Az ártatlant torkon ragadod
Végső vonaglásaiban.
S jött az apa fiát keresni,
De irtózva visszavonul;
Ily bárd alatt ifjan elesni
Látván szíve összeszorul.

Álnok világ káprázatiddal
Már sok csalást megalkotál;
Legyen tehát méltó ez a dal
Hozzád, miként élet s halál.
A harez neked nehéz nem lehet,
Mert hisz az ördög is segít:
Én kérem az én Istenemet,
Hintse reád szent vizeit.

Szánthói.

20*

Ephraim és Jozua

vagy
a jericho-i rózsza.
(Folytatás.)

E szavakra Ephraim és Rebekka elhalványulának . . . »Keresztény!« ismétlék tompa hangon.

— Igen, keresztény« — mondá Jozua — már nagyszülőim tértek ki a zsidó vallásból és lettek keresztények; s daczára a zsidó hangzású névnek, melyet a kereszttségben kaptam, már keresztény szülőktől születtem s a katholika hitben neveltettem fel. Oh, miért titkoltam el ezt önök előtt; miért fedeztem fel szívem titkát; szívem lassan elvérezhetett volna, és a sir megszabadított volna kinjaimtól, még mielőtt az ön viszonszerelméről tudomást veszek . . . Éljen boldogan, Ephraim — szívünknek e földön el kell egymástól válni, majd ott túl, újra feltalálják egymást.«

Mint tört virág ért haza Jozua, de anyja előtt hallgatott a történekről. Nemsokára erőt vett rajta a láz, melyről vélé, hogy halálhozó leend.

Amálfinak kevés reménye volt, hogy e két szerető szenvedésében mentő és vigasztaló lehessen. Bármily aggasztó is volt a beteg állapota, mégis azon igyekezett, hogy a szegény Jozua bátorságát föntarthassa, megígéré neki, hogy rajta leszen, hogy tudomást szerezzen arról, vajjon Ephraim szereti-e őt még mindig, ama valomás után is.

Jozua anyja egyetlen kedves gyermeke miatt való aggodalmában Amálfí térdeit karolá át, és mindenre kéré őt, hogy csak mentse meg leányát, s ő kész odaadni mindent, mivel bír.

— Az ön tudománya képes mindenre, azonban, fájdalom! nem vagyok elég gazdag a gyógyszerek és gyermekem gyógyítása költségeit megfizetni, — azért vegyen el tőlem mindent, mivel bírok, örömmel nyujtom önnek.

— Isten segélyével mindent megteszek, mi tehetőségemben áll, hogy gyermekét megmenthessem« — viszonzá Amálfí. — A reményt soha nem szabad elvesztenünk, de az ég kegyelméért is kell önnek esedeznie. Isten megtarthatja Jozua életét, ha ez neki tetszik, ha nem, drága pénzért sem tudná megvásárolni gyermeke egészségét.

— Ah uram! legyen ön irgalommal egy szegény anya iránt! — könyörgött Dináh tovább.

— Bizzék Istenben, ez az egyedüli vigasz és tanács, mit ma önnek adhatok.

— Egy titokteljes növénynek vagyok birtokában, mely e rózsafából készült szekrénykében van elrejtve. Mint szent ereklye őriztetik ez családomban. Ha Jozuámat megmenti, s ő ismét egészséges leszen, hálám jeléül önnek adom ezt.

Ézekeket mondva, az asztalhoz lépett, melyről felémelve a szekrénykét Amálfínak nyujtá azt. Ez felnyitá a szekrénykét, és abban egy egészen elhervadt barna növényt látott, alakja gömbölyded volt, kis ágacskákból állott, melyek mindenike a közép felé kanyarodott.

— »Ah!« — kiálta fel az orvos, miután a növényt tüzetesen megvizsgálá — hiszen ez egy jericho-i rózsza, létezéséről volt ugyan tudomásom, de eddig még nem láttam egyet sem.

— Igen, így nevezik e növényt — mondá Dináh. — Elődeim keletről hozák magukkal, midőn Judeát elhagyák. Valódi értékét nem ismerem, csak azt tudom, hogy apáról fiúra szállott ez, mint valami talizmán, s oly nagy tiszteletben tartatott általuk, hogy családom egyik tagja sem vált volna meg tőle, bármily nagy kincset ígérnek érte. Én jutalmul nyujtom önnek, ha ön családom utolsó sarját megmenteni akarja.

— Én nem fogom önt ősei ezen becses emlékéttől megfosztani. S hogy tudja mily becses bir e virág, el fogom mondani, mit felőle tudok: A monda azt tartja, hogy midőn Illés látnok Jerichon átutazott, a lakosok elpanaszolák előtte, hogy a föld igen száraz és hogy a vizek kiapadtak és büzhödtek. A látnok sőt kért és beveté a vizekbe, mire azok ismét jóízűkké lettek, és a föld is termékenynyé lőn. A növények és virágok között, melyek a földet ékíték, különösen a rózsza tünt fel csodálatos alakja és pompája által olyannyira, hogy nem lehetett kétség az iránt, hogy ily mesterművet csakis csoda hozhatott létre. A legesodálatosabb az, hogy bármily elszáradt legyen is e virág, mégis több évszázadon át föntartja magát, és karácsony éjjelén *) rövidke időre újra fölnyilik, de csakhamar ismét előbbi alakját veszi fel.

Dináh figyelemmel hallgatá Amálfí szavait és szive hittel és bizalommal telt el; azután térdre hullva a csoda-virág előtt, imára kulesolá kezeit s így kiáltott fel:

— Istenem én reménylek, és bizom benned!

Amálfí a titokteljes virágot magával vivé, hogy azt tanulmányozhassa, s arról rajzot készítsen.

Még más gondolatok is foglalkoztatták az orvos lelkét. Tudakozódott Ephraim felől, és csak jót és szépet hallott annak jelleméről, de egyszersmind azt is megtudá, hogy hiven ragaszkodik Mózes vallásához; de egy idő óta a fiatal ember vonásaiban mély fájdalom van kinyomva. Amálfí azonnal megérté, hogy Ephraim is szenved szerencsétlen érzelme miatt, s hogy e két szívet, melyek arra alkottattak, hogy e földön egymással egyesüljenek, egy és ugyanazon szenvedés viszi a sir közélébe. Egy terven törté most fejét, hogy sikert arat-e vele, nemsokára látni fogjuk.

(Folytatása köv.)

TÁRCSA.

A munka becese.

Az emberiség anyagi jólétének emelése, valamint szellemi kifejlődésére nézve nagy fontosságú az, ha az emberekben a munkakedv fokoztatik és a munka az őt megillető becsben részesítettik.

A vad és barbár népek irtóztak a munkától. Minden munkát megvetettek, mely a vadászat és halászatall egybekötve nem volt. A föld megmunkálására való elítélést, — melyre a félvad népek ellenségeiket kárhoztatták — a legborzasztóbb ítéletnek tartották. Maga az ókor cultur népeinek hitregéiben, vagy a

*) Hihetőleg a 14. században e növény még a ritkaságok közé tartozhatott, ma már igen ismert. Ha vízbe tesszük, néhány óra alatt fölnyilik, bármily száraz legyen is.

Kelet ösköltevényeiben, a római és görög költőknek műveiben a munka átokképpen szerepel; mint ugyanis azon bűnök következménye, melyek a paradicsomi élet arany-korának megszüntetését vonták magok után.

Ezen balvélemény megváltoztatására nézve az első és legfontosabb szerep a keresztény vallásnak hirdetőinek jutott. Hogy e valóban nemes feladatuknak miként igyekeztek megfelelni, azt ez alkalommal tárgyalni nem fogjuk; csak egyszerűen felemlítjük: miszerint az által, hogy az emberi munkát isteni erede tünnek nyilvánították, »Isten szabadnak teremtette az embert, de munkára utalta«, nagy szolgálatot tettek az emberiségnek.

A keresztény vallás hirdetőinek bölcsesége valóban megtörte a bárbarok felfogását és a munka becsa a vallásos érület terjedésével karöltve szintén fokozódott.

A görögök, bár az ókor egyik legműveltebb népei közé tartoztak, a földművelési munka iránt megfoghatatlan ellenszenvvel viseltettek. Maga Plató a társadalmat három osztályra kívánta felosztani: A szellemi foglalkozást űzők, avagy kormányzók, a harczosok és végül a munkások osztályaira. A munkások osztályába tartozók feladata leendett volna, a társadalom élelmezéséről gondoskodni.

Azok — mondja Plató — kik csak bérért dolgoznak, a nemes érzelem és magasabb szellemi eszmény iránt lelkükben elég fogékonysággal nem bírnak. A szabad embernek jutott tehát osztályrészül a szépet és az istenit testileg és szellemileg kifejtteni; valamint megvalósítani azt önmagában, ugymint a nemzetben, melyből származik és a melyért él.

A kereskedők és iparosok foglalkozása azonban kellő tisztelet és becsülésben részesítettett. A görög kereskedők ugyanis a legtávolabbi partvidékeken, a hova csak eljuthattak, mindenütt igaz képviselői voltak a hellenizmusnak, terjesztették a műveltséget és hűségesen ápolták a közérdekeket. Ezért a kereskedés üzését egy szabad emberhez is méltó foglalkozásnak tartották. A kézműiparosoknak pedig minden munkáján meglátszott a görög művészet szelleme. Minden legkisebb munkájukon is érvényesíteni igyekeztek szellemi képességüket.

A szép iránti szeretet lengte körül lelkeiket, melyet aztán átöntöttek műveikbe. És honnan származott azon eszményiség, mely a görögöknek műveiben oly szembeütően nyilvánult. A vallásos érületből!

(Vége következik.)

RÖVID HIREK.

* **A király Ő Felsege** a csanádi székes káptalan-nál a kanonoki fokozatos előléptetéseket jóváhagyva, a megüresedett ifjabb kanonoki állomásra ft. Spéth Károly püspöki alapítványi kanonokot s papnöveldei igazgatót méltóztatott kinevezni.

* **Püspökszentelés Esztergomban.** Palásthy Pál esztergomi kanonok püspök szentelése nagy ünnepélyességgel folyt le e hó 9-én az esztergomi székesegyházban. A főpapi méltóságok felvonulása imponans látványt nyújtott. A székesegyház hajója zsúfolásig megtelt. A szentelést maga a bibornok herceg-primás végezte fényes egyházi segédlettel; körében voltak: Császkai székesegyház püspöke; Májer István, Bublai Károly, Boltizár, Hornig cz. püspökök; Markusz Gyula, Lollok prelatusok; és a székesegyházi főkáptalan tagjai, nagyszámu vidéki papsággal. Délben a primási palotában diszebed volt, mely

alatt számos üdvözlő távirat érkezett Bars, Hont, Nógrád, Esztergom megyékből. Esztergom szab. kir. város képviselői pedig testületileg tisztelegtek az új püspöknél. Isten éltesse sokáig Ő Méltóságát, adjon neki erőt s kitartást s teljes sikert nehéz pályáján!

* **Simor János herceg-primás bibornok Ő Eminentiaját** a mult napokban fogadta a király Ő Felsege külön kihallgatáson. A bibornok hercegprimás, ki ez alkalommal a Szent-István rend első osztályu jelvényét viselte, délelőtt 11 órakor ért a királyi várpalota elé, hol az őrség fegyverben állva, dobpergés és tisztelegéssel fogadta. Az ország főpapja egy egész óra hosszáig volt a királynál, kivel négyszemközt politikai ügyekről is értekezett. A hercegprimás délután az udvari ebédhez volt hivatalos. Más nap haza utazott székhelyére.

* **Samassa József** egri érsek Ő excellentiája a szegény beteg-gyermek egyesületbe pártoló tag gyanánt lépett be.

* **Mohl Antal györi kanonok** s ottani belvárosi plébános a bold. Szűz-Máriáról nevezett Kőszegh melletti borsmonostori címzetes apátságot nyerte. Ad multos Annos!

* **Szenté avatás.** Kapisztrán Jánosnak szenté avatása iránt a magyar püspöki kar, élén Simor János herceg primással, kérvényt intézett a pápa Ő szentségéhez.

* **Bucsuzás Klempa Simon plébánostól.** A budapest-terézvárosi plébánia hívei nevében küldöttség tisztelegte vasárnap. május 9-én a fővárosból távozó kanonok-prépost, volt terézvárosi plébános Klempa Simon urnál, Radocza János vezetés alatt, ki a hívek érzelmeit és köszönetét tolmácsolta a távozonak azon hosszú fáradozása és buzgóságáért, melyet mint lelkész 32 év alatt kifejtett. Klempa meghatottan válaszolt, megköszönvén a figyelmet és ajánlta magát a hívek emlékébe. Vezérelje az ur szerencsésen új rendeltetése helyére s adjon neki hosszú, boldog életet, hogy sokáig élvezhesse a megérdemelt nyugalmat!

* **A lublói fürdőben** levő kápolna restaurálására Zichy Géza gróf 200 frtot adott át Császkai György szepesi püspöknek.

* **Halálozás.** Dr. König Mór, székesfehérvári apát-kanonok, f. hó 12-én, életének 64. évében Karlsbadban, hol súlyos gyomor-baja ellen keresett gyógyulást, hosszú szenvedés után meghalt. A megboldogult jeles pap, derék hazafi volt. Született 1822-ben Visken, Hontmegyében. Részt vett mint ifju pap a szabadságharcban, a magyar kormány proclamatiojának kihirdetése miatt a császári seregek által elfogatott s a katonai törvényszék által javainak elvesztésére és 15 évi börtönrre ítéltetett. 1854-ben visszanyerte szabadságát, és egyházmegyéjében majd mint lelkész, majd mint papnöveldei tanár alkalmaztatott. 1873-ban székesfehérvári kanonokká s utóbb apáttá neveztetett ki. Számos jótékony társulatnak volt tevékeny tagja. A székesfehérvári székesegyházban f. hó 15-én tartatott az ünnepélyes gyászmise a megboldogult lelki nyugalmáért. Végrendeletét halála utáni napon bontották fel, mely szerint atyai örökségét 13.500 frtot rokonainak hagyományozta; 20.000 frtos alapítványt tett — papi jövedelmeiből — a sors által sujtott megyei papoknak felsegélyezésére. 2500 frtot hagyott sírkőre, 500 frtot annak fentartására. Értékes könyvtárát a papnöveldeknek, nevezetes harmoniumát pedig az apácáknak hagyta. Kisebb összegeket hagyományozott a Szt. István és Szt. László társulatoknak, a váci siketnémák intézetének, a székesfehérvári két kórháznak, jó barátainak és cselédeknek. Az örök világosság fényeskedjék neki!

* **(A Szent-István-Társulat népiratkái.)** Ezek iránt az országban oly nagy az érdeklődés, hogy számos vidékről máris érkeznek megrendelések. Tájékoztatás végett van szerencsénk tudatni, hogy a pályázó népiratkák jelenleg a második bíráló-

nál vannak. Ha mind a három bíráló nem könnyű munkájával készen lesz, a pályázat eredménye azonnal ki fog hirdettetni, s akkor az igazgatóság a pályanyertes műveket legott sajtó alá adja. Nincs okunk kételkedni, hogy ez iratkák még e nyár folytán torgalomba fognak bocsátatni. Vajha azok minél nagyobb sikerrel terjesztessenek, főképen népünk erkölcsi haszna végett, és hogy a társulatnak lehetőségessé tétessék ezen üdvös missziói aktióját minél nagyobb mérvben kiszélesíteni.

* **Egy plébános áldozatkészsége.** Losoncziól írják, hogy a gács-falusi plébános, Missl Zsigmond ur. a ki nem régen alapított egy kath. szellemű leány-iskolát Gácson, melyben 15 leányt ruház és tankönyvekkel lát el és a tandíjt fizeti érte, most ismét egy kisdövény intézetet állított fel és annak felszerelését saját költségén eszközölte. Isten jutalmazza meg a nemes szívű adakozót!

* **A kiknek nincs helyén a szívök.** Egy orvos beszéli, hogy olyan embereket, kiknek jobb oldalon van a szívök és baloldalon a májuk, Budapesten minden évben többen is boncolnak. Az idén is a barakk és a zsidó-kórházban fordult már elő egy-egy ilyen eset. Si fabula vera!

* **Liszt Ferencz** »Szent Erzsébet« című oratóriumát május 9-én adták elő Párisban a Trocadero palotában. A solokat Páris két legkitünőbb énekművésze: Schroederné asszony és Faur ur énekeltek. Negyedszáz énekes és zenész vett részt az előadásban. Liszt Ferencz jelen volt és nagy ovatióban részesült. — Éljen!

* **Franciaországban a munkások zavargása** még folyton tart. Bordeauxban a lóvasutalkalmazottjai, Lyonban az üvegesek sztrájkolnak, mindkét városban utczazavargások és támadások is voltak, a rendőrök és a munkások közt lövések váltottak, számos sebesülés történt. A nagy liberalizmus idáig juttatta az egykor boldog országot, melynek népe vallásos, munkás és takarékos volt. Mikor fog újra honolni a valódi szabadság és rend e sokat zaklatott országban?

IRODALOM.

— „Shakespeare és a katolikus vallás“ czimvel Rózsa József lefordította dr. Reich I. M. „Shakespeare's Stellung zur kath. Religion“ című munkáját s arra most előfizetést hirdet. A mű 14—15 ives kötetben fog megjelenni, ára 1 frt 60 kr. Az előfizetési pénzek vagy szerző nevére Magyar-Bánhegyre, vagy a Fonyó Páléra Kalocsára küldendők.

— Jelentés a Horváth-féle alapítvány pályakérdéseinek ügyében. A budapesti kir. magy. tud. egyetem hittudományi kara 1884—85. tanévi III. rendes ülésén a Horváth alapítványból két pályakérdést tűzött ki, melyekre folyó évi április 13-dikáig, mint határnapig, három pályamű érkezett be. A művek szabályszerű bírálatra kiadattak, melynek eredményéről az érdekeltek annak idején értesítettnek fognak.

— Massaje nagytudományu bibornoknak, kit a szentatyja egyszerű kapuczinusból emelt a bibornoki méltóságra, nagyszerű munkájából: „Az én harminczöt évi Missióm felső Aethiopiában“ megjelent a II. kötet a Propaganda intézet nyomdájában díszes kiadásban, számos képpel. Ára 12 líra, körülbelül 5 ft. a mi számításunk szerint.

— Vallás-bölcséleti füzetek a róm. kath. káté alapos és könnyen felfogható értelmezése. Irta Deharbá József jézus-társasági pap, az eredeti német negyedik kiadás után fordította Répássy János képzőintézeti tanár Egerben. V. kötet, második füzet.

— Jelentés. Teljes tisztelettel értesitem a lelkészkedő ft. papságot, hogy „Egyházi beszédek hármassorozata“ czimű és a budapesti kir. magy. tud. egyetem hittani kara által 400 frttal pályadíjazott három kötetes művem 7 frt készpénz fizetés mellett, vagy 10 mise intentio elvállalása mellett nálam még mindig megrendelhető. Kalocsán, Pákolicz János főegyházi hitszónok.

MINDENFÉLE.

Nagy Frigyes porosz király egyik kapitányának, ki a csatában kitüntette magát, a »pour le mérite« (az érdemért) című rendjelt küldé. Szokás volt pedig, hogy az apródnak, ki a rendjelt átadta, az illető kitüntetett tíz darab aranyat adott fáradozásáért. A kapitány azonban szegény legény volt s így szölt az apródhoz:

— Tudom, mivel tartozom önnek, fiatal barátom, de az én tárczám üres, tartozásomnak tehát nem tehetek eleget, vigye azért csak vissza a rendjelt, s mondja meg Ő Felségének, mi okból vonakodtam elfogadni azt.

Az apród híven elmondott mindent a királynak, ki a rendjelhez száz aranyat csatolva, visszaküldötte azt a kapitánynak következő levélke kíséretében:

— Uram! egészen megfeledeztem arról, hogy én Önnek száz darab arannyal tartozom, a rendjelhez ide csatolva veendő azokat, használja jó egészségben.

— Ah ez már más! — szóla a kapitány az apródhoz — ha a király Ő Felsége ily nagylelkűleg fizeti vissza tartozását, én is akarok nagylelkű lenni, és önnek, fiatal barátom, tíz arany helyett ezennel husz aranyat adok fáradságáért.

* * *
Az udvariatlan orvos. Egy szép, fiatal párisi nő többi szélszelei közt azzal a gyengeséggel is birt, hogy ha unatkozott, betegnek képzelte magát. Egyszer unalmas óráiban nagyon panaszkodott környezetének, s cselédei orvos után szaladtak. Az orvos megérkezvén kérdé a szép asszonytól; mi baja?

— Orvos ur, nagyon beteg vagyok; — sohajtott az asszonyka.

Az orvos a szép asszony keze után nyult, megtapintá ütérét és komoly hangon mondá:

— Asszonyom! a legnagyobb nyugalomra van szüksége... Mást nem rendelhetek...

— Micsoda? egyebet nem? pedig én oly igen beteg vagyok. Nézze meg csak a nyelvemet.

Az orvos megnézte a nyelvet, mely azon hirben állott, hogy nagyon is sebesen pereg, és mosolyogva mondá:

— A nyelv egészséges ugyan, de szintén nyugalomra van szüksége... Tehát minden tekintetben csak nyugalom!...

* * *
Neveltséges jelenet. Amerikában a Micagói színházban történt e napokban, hogy »A windsori vignők« opera előadása alkalmával a harmadik felvonásban a »vignők« erősebben megölelték a nagy Falstaffot. Egyszerre az egész közönség hangos kacagásban tört ki, mert a híres lovag hirtelen megfogtatkozva, soványan állott a lámpák előtt s ruhája ugy lóggott rajta, mint valami fogason. T. i. a heves öleléstől a léggel töltött gummivánkos, mely a sovány színész testi tekintélyét képviselte, megpattant és összelapult. A közönség nevetett, a színészek és a zenészek nem tudtak tovább játszani a nevetéstől, úgy, hogy az előadást nem lehetett tovább folytatni és a legáltalánosabb derűtség közepett bocsátották le a függönyt.

Társulati Értesítő.

A Szent-István-Társulat

1886. május hó 13-án tartott vál. ülése.

Elnökölt gróf Apponyi Albert társ. elnök.

A gróf-elnök jelenti a választmánynak, hogy gróf Károlyi Sándor társ. elnök a jelen ülésen nem vehet részt, halaszthatlan teendői készítették, hogy a fővárosból hirtelen elutazzék. Éppen ezért kéri a választmányt, hogy beleegyeznek abba, miszerint a jelen ülés programja csekély módosulást szenvedjen. A megindítandó »Revue« gr. Károlyi Sándor intenciójából fejlődött a jelen stadiumra. — nélküle hiányos munkát végezne a választmány. — azért indítványozza, hogy a »Revue« a mai ülés sorrendjéről levétesse és az irod. bizottság által elkészített tervezet a május 27-én tartandó rendkívüli vál. ülésen tárgyalassék.

A választmány a gróf-elnök indítványát elfogadta.

Az elnöklő gróf Apponyi Albert megható szavakban emlékezett meg dr. Pauler Tivadarról, az elhunyt igazságügyi miniszterről, ki a társulatnak sok éven át választmányi tagja volt, s habár sokoldalú munkássága nem is engedte, hogy a társulat ügyeiben tevékeny részt vegyen, mint buzgó katolikus s jó hazafi, a legnagyobb figyelemmel kísérte a társulat működését. A társulat az elhunyt v. tagja emléke iránt jegyzőkönyvileg fejezi ki mély tiszteletét.

A vál. ülés egyik tárgya a Pápa ő Szentségének a társulat által évente felajánlott »Péter-fillér« ügye volt.

Dr. Steiner Fülöp társulati alelnök kéri a választmányt, hogy a társulat ezen ügyben az eddig követett szokástól ne térjen el. — A néh. boldogult alelnök: Tárkányi Béla személyesen vitte Rómába ezen, a pápa ő Szentségének felajánlott összeget, ő a Társulat tradícióinak ezen tekintetben is hódol, július hóban készül Rómába, s ekkor a társulat megbízásából a Pápa ő Szentsége lábaihoz kész letenni a Péter-fillérekét, melyek a társulatnak a Szentsék iránti rendíthetlen vonzalmát fogják bizonyítani. — A Pápa ő Szentségéhez intézendő feliratot a legközelebbi vál. ülésen terjeszti elő.

A választmány nagy öremléssel fogadta az alelnök készségét s köszönetet szavaz buzgalmaért.

Ezután Rudnyánszky Ferenc társulati ügyész terjeszté elő a társulati ház tatarozására vonatkozó indítványát, benyújtá a megbízott építész költségvetését.

A választmány, miután a gazdasági bizottság indokolt véleményét meghallgatta, megbízta Rudnyánszky Ferenc társ. ügyészt, hogy a költségvetés határain belül a munkálatot hajtsa végre.

Következett a társulati titkár jelentése a beérkezett kérévényekről és köszönő iratokról. A választmány a köszönő nyilatkozatokat tudomásul vette, — az érsekújvári legényegyletnek, Sombergi József pap. praelatus utján a váci gymnasium törekvő tanulóinak, a szent-iványi kath. könyvtárnak, Kövesd és Bükös fiókegyházak kápolnájának ingyen-könyveket szavazott meg.

Jelenti továbbá a titkár az ujonnan belépő tagokat.

Alapító taggá lett: Tömöröy Károly cs. és kir. asztalnok.

Rendes tagokká megválasztottak:

Dr. Zoltvány Irén, tanár, Mórocz Emilián, hit-szónok, Hennings Vilmos, vas. hivatalnok, Bedák Mátyás, Vagaszhy János, Szendeffy Aladár, orvosnövendék, Fischer József, Langer István és Piller Mihály növény-ékpapok, Pacsetich Endre, s. lelkész, Tersztyánszky Dénes, fenyves-litkei alesperes plebános, Kubicza Lajos, plebán-

nos, Erhardt Viktorin, plebános, dr. Rada István, szent-széki jegyző, Huber Antal, el. néptanító, Baár Sándor, Bencz József, Csizmadia Imre, Domján Károly, Gereczky Károly Honnig András, Heinrich Gyula, Herbay Pál, Hochreiter Kázmér, Huber Gyula, Humor János, Kaufmann Géza, Kutassy Ákos, Lendvay Géza, Pucsekovic József, Rák Endre, Sölétormos György, Slakker Károly, Steiner József, Szántó László, Tóth Imre, Tóth Kálmán, Vilesék Jenő és Vörös János, növényékpapok, Horváth Pál, gyógyszerész, dr. Gabriel János segéd lelkész, Bartos József, Tóth György, Molnár Pál és Bontó Gergely, kegyes r. tanárok, Schiller György, Udvarchy Ferenc, dr. Gebhardt Lajos, kórházi igazgató, Bundala Mihály, p. titkos kamarás, Ramprecht Antal jószágigazgató, Pintéri Gyula, Dornbeck Ferenc, plebános, dr. Debreczeni Lajos, ügyvéd, Hízly Károly, alorvos, Hedera János, Becska Zsiga, Szmidá Kálmán, Biróss János, Liska János, Tóth Kálmán, Diera Ignác, Fonnanek József, Ludwigh Gyula, Szvitek János, Baross Károly, Kardos Géza, Kvassay Károly, Mendel Ignác, Mikeich József, Polmann Alajos, Simoncsics János, Stiffel István, Vermessy Kálmán, Kinder István, Weber József, Benyács István, Benyák József, Jeszenszky István, Ropicsek János, és Masnay István, növényékpapok, Vidi Elek, Rózsa Vítál, tanár, Vargyas Endre, kir. tanfelügyelő, Pirkler Károly, segéd lelkész, Gyárfás István, Simor László, segéd lelkész, Varga Emánuel, káplán, Cenner Lajos, Baross Miklós és Sztraka József növényékpapok.

A társulati pénztárnok jelenti, hogy április hóban a társulat bevétele volt: ügynökségi bevétel 4949 frt 17 kr; — titkári bevétel: 727 frt. 86 kr; — kisorsolt földhit. int. záloglevelek 1500 frt — értékpapírok szelvényei 1370 frt. 33. — összesen 8547 frt 36 kr; — kiadás keresk. bank záloglevelei vétettek: 4116 frt 67 krt könyvkötőknek: 868 frt 20 kr — bizományos könyvek 850 frt 50 kr — tiszt. fizetés 1582 frt 32 kr. ügynökségi kiadás 50 frt 9 kr — összesen 7968 frt 8 kr., — pénztári maradvány ezen hóról 579 frt 28 kr.

Az ügynökségben elkelt április hóban: 14,218 könyv; 3551 kép; 105 egyéb nyomtatvány.

Az ülésnek egyéb tárgya nem volt.

Szerkesztői izenet. T. B. . . k. Mátyás urnak B. Endrődre. Köszönjük a küldött kéziratot, a dolgozatból több beválik, az egyik mai számunkban megjelent. — L. . . y Mihály urnak Nagy-Kátára. Becses soraira külön levélben megvén válasz. A dolgozatot még nem olvashattam el. A költemények becses olvasmányát képezik a »Kath. Hetilap«-nak, melyet szives pártfogásába ajánljuk.

Assicurazioni Generali. Lapunk hirdetési rovatában közöljük az említett társaság 1885. évi zárszámadásait. Ezek ugy az üzletforgalom terjedelmé, valamint az elért nyereség nagysága, nemkülönben jelentékeny tartalékoknak előrelátó és gondos gyűjtése és elhelyezése által egyaránt imponáló hatást gyakorolnak. Oly számokat találunk azokban, minőket csak egy nagy arányú nemzetközi társaság képes kimutatni, mely a biztosítási üzlet összes ágait egyforma gondnal és az újkor összes műszaki eszközeinek felhasználásával üzi.

A tiszta nyereség 1.344.588 frt 55 krnyi összeget ért el. Ebből a tulajdonképeni biztosítási üzlet csak 577.074 frt 80 krt eredményezett vagy más szóval az összes forgalom mintegy 4%-át jövedelmezte, mely tény szölvő bizonyítékát képezi annak, hogy a Generali díjtételei igen mérsékelték, míg kárbevételei igen kulánsak.

Az intézet összes biztosítékalapjai 1.788.140 frt 38 krnyi gyarapodást mutatnak és 1885. december 31-én 33.279.016 frt 21 krt tesznek, melyek a leggondosabban és a legjobb értékekben vannak elhelyezve, úgy hogy még a legmagasabb biztosítottat is biztonsága iránt teljesen megnyugtathatják.

Az összes díjtartalékok ily busás javadalmazása mellett a társaság mégis azon helyzetben van, hogy a 315 frttal befizetett részvényre 310 franc vagyis 124 frt osztalékot aranyban fizet.

HIRDETÉSEK.

VARGA MIHÁLY ÉS TÁRSAI
Magyar Butor-ipartársasága
Budapest, Váci-utca 27. szám. Mocsonyi-féle házban.

Külföldi budapesti asztalos- és kérpítos mesterek saját készítményeit olcsóbb áron adják el mint bárhol a leggyorsabbtól a legfinomabb fagonig, háló- és ebéltá-
szabakra valókát, tölgyfa s dióból, szintegy készleteket atlasz-, broccat-, selyem-,
bort és jutte-szővetelekből, fekete butorokat is gyöngyláz
és bronz-díszítéssel. Eladunk tehát:

2 chiffon, fényesítve, dióból 2 ajtós	36 frtól feljebb
1 chiffon, 1 ajtós	30 frt
1 ottoman	20 frt
1 mosó szekrény	14 frt
1 csielt szekrény	7 frt
1 kredenz	22 frt
1 kluza asztal	15 frt
1 garnitúr atlasz, finom	150 frt
2 ágú fényesítő, dióból	24 frt
1 kanapé, 6 székes	70 frt
1 kanapé, 6 székes	45 frt
1 kanapé, 6 székesek fűrészes	115 frt
1 feketes haloszába berendezés	110 frt
1 ebédlő	140 frt
1 szalon	120 frt

Képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldünk. — Vidéki megrendelések 10 szá-
zalknyit feljebb kalkulássa pontossan teljesítenek. 607

SZABÓ JÓZSEF ÉS TÁRSAI
BUDAPESTI ASZTALOS-TÁRSASÁG
Füredi-utca 5., József-tér 1-80 szám.

A hazai asztalos-társaság mesterei ajánlják nagy rakományú kész asztalos- és kár-
pitos-butorokkal, a leggyorsabbtól a legfinomabbig, igen olcsó árakon, jóállással a mi-
nőség szilárdságáért.

Képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldünk. Vidéki megrendelések 10% fel-
fizetés ellenében teljesítenek. Nagyobbrendű berendezések kivételével a szállítási 1 frt 50
kr bérlet mellett szívesen szolgálunk díszes butor-albummal. 3-6 303

Brünni kelméket
elegáns 14—20
tavaszi öltözetre.

3,20 méter, azaz 4 bécsi rő-
föt kitevő szelvényekben
4 frt 80 kr.-ért igen finom.
7 frt 10 kr.-ért legfinomabb
10 frt 50 kr.-ért legeslegfin.

valódi gyapjuszövetből

szállít az összeg postaután-
vétele mellett a hiteles és
szilárdnak ismert

SIEGEL-IMHOF
Tuchfabrik Niederlage
BRÜNN.

Nyilatkozat: a fennebbi czég
hála szilárdságának a vevők
részéről nagy bizalomnak ör-
vend. Ezt bizonyítja, hogy a
Siegel-Imhof czég minta
nélküli megrendeléseknél is
kevés pénzért valóban a leg-
jobb árut szállítja.

De miután szédelgő czé-
gek Brünni árak köpenye
alatt garázdálkodnak, a fön-
nebbi czég ennek ellenében
kivánatra mintákat is küld,
ingyen és bérmentve. 21

Valódi villányi

vörös és fehér csemege-borok, **vörös borok** literje 25—30—
35—40 és 50 kr; **fehér borok** literje 25 és 30 kr. Egy palaez
60 kr. Rendelmények történhetnek 10—15—25 és 50 literes hor-
dókra. Megrendelhető posta, hajó vagy vasúti utánvétel mellett

Schönfeld Józsefnél, Villányban
szőlőhegybirtokos és kereskedő.

AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLÁSA 1885. december 31-én.

VAGYON	A		B		TEHER		Összesen	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr
1. Államkassza	1872000		1872000		2925000		2925000	
2. Ingatlan bírók: a) városi telkek	470487 09		470487 09		1113555 50		1113555 50	
b) földbirtokok (gazdasági telkek)	314202 52		314202 52		27110 59		27110 59	
c) 1885. decz. 31-én még el nem adott gazdasági termé- kek, a társaság földbirtokából kelt kölcsönnyiro	11382 44		11382 44		200000		200000	
3. a) Készpénz, készpénz, készpénz, készpénz, készpénz	197196 71		197196 71		40000		40000	
b) Aktív előtérítések és jelzálog által biztosított, a főlek háttaloktól főtvennégy órák vétele	47055		47055		316053		316053	
4. Kamatozó, jelzáloglag (1200)					3111971 74		3111971 74	
5. Készpénz, készpénz, készpénz, készpénz, készpénz	1701072 21		1701072 21		10373477 19		10373477 19	
6. Készpénz, készpénz, készpénz, készpénz, készpénz	130472 78		130472 78		606340 42		606340 42	
7. Vállalatok és más értékpapírok	384468 07		384468 07		300925 97		300925 97	
8. Előleg a jelzálog-asztalos (alapoz. l. sz. e) pont)	1073982 84		1073982 84		451759 85		451759 85	
9. Előleg a szállítás költségei bankoknál és hitelintézeteknél	228193 16		228193 16		193826 31		193826 31	
10. Készpénz-készlet a trüszlet és velenzei igazgatóságok	29100 30		29100 30		79501 45		79501 45	
11. Készpénz-készlet a városi és más értékpapírokra	80594 12		80594 12		103826 31		103826 31	
12. Ma a városi és más értékpapírok (A melléklet)	303330 72		303330 72		429250 35		429250 35	
13. Ma a városi és más értékpapírok (A melléklet)	380489 29		380489 29		11400 74		11400 74	
14. Ma a városi és más értékpapírok (A melléklet)	59200 05		59200 05		16483 57		16483 57	
15. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal					23372 76		23372 76	
16. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal					21372 76		21372 76	
17. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal					59069 02		59069 02	
18. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal					67521 37		67521 37	
19. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal					4811 05		4811 05	
20. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal					5143 40		5143 40	
Összesen								
A	1872000		1872000		2925000		2925000	
B					1113555 50		1113555 50	
TEHER					27110 59		27110 59	
Összesen					200000		200000	

1. Államkassza
2. Ingatlan bírók: a) városi telkek b) földbirtokok (gazdasági telkek) c) 1885. decz. 31-én még el nem adott gazdasági termékek, a társaság földbirtokából kelt kölcsönnyiro
3. a) Készpénz, készpénz, készpénz, készpénz b) Aktív előtérítések és jelzálog által biztosított, a főlek háttaloktól főtvennégy órák vétele
4. Kamatozó, jelzáloglag (1200)
5. Készpénz, készpénz, készpénz, készpénz
6. Készpénz, készpénz, készpénz, készpénz
7. Vállalatok és más értékpapírok (A melléklet)
8. Előleg a jelzálog-asztalos (alapoz. l. sz. e) pont)
9. Előleg a szállítás költségei bankoknál és hitelintézeteknél
10. Készpénz-készlet a trüszlet és velenzei igazgatóságok
11. Készpénz-készlet a városi és más értékpapírokra
12. Ma a városi és más értékpapírok (A melléklet)
13. Ma a városi és más értékpapírok (A melléklet)
14. Ma a városi és más értékpapírok (A melléklet)
15. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal
16. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal
17. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal
18. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal
19. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal
20. Adóssok jelzálog kölcsönökre hátralekös kamatokkal

Az 1885. december 31. a jóév évekre érvényben maradó
díjakból a következők: 101900 05 254100 25 130000 25
A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatóság
Szegre V., Bár-otköros E. A vezetőitkar: Besso József, Magyarországi vezérigazgató Budapestben, az intézet saját házában, Dorottya-utca 10. sz.

Kiadja a Szent-István-Társulat (Lövész-utca 13-dik szám.) — Felelős szerkesztő: **Kürcz Antal**. Társ-szerkesztő: **Hummer Nándor**.

Budapest, 1886. Nyomatott az Athenaeum r. társ. könyvnyomdájában. (Ferencziek-tere Athenaeum-épület.)